

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **S. A.**
státní příslušnost Republika Kazachstán
t. č. Pobytové středisko Havířov
sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov- Dolní Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020, č. j. X, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 23. 6. 2020 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v aktuálním znění (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce má za to, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a dále, že jsou splněny podmínky pro udělení některé z forem ochrany.
3. Žalobce namítl, že v průběhu správního řízení uvedl jako důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany obavu z jednání policie, neboť byl policií několikrát napaden a zbit kvůli jeho ujugurské národnosti; byl dokonce hospitalizován v nemocnici s vybitými zuby a pohmožděninami, v dalším případě byl policisty napaden tolik, že ztratil vědomí. Potíže kvůli své národnosti má již od studií, od roku 2018 ale nabraly na intenzitě. Žalovaný nepostavil na jisto, že v případě návratu žalobce do země původu nedojde k opakování prožitého pronásledování. Výtka žalovaného, že měl žalobce možnost se obrátit k nadřízeným orgánům je zcela irelevantní. Žalovaný si neobstaral relevantní informace o tom, zda by žalobci byla ze strany příslušných orgánů pomoc poskytnuta. V řadách kazašské policie je dlouhodobým vážným problémem korupce. Žalovaný si nepoložil otázku, zda série ústků, napadání a ponižování, jimiž si musel žalobce projít, již nedosahovaly dostatečné intenzity či systematickosti, aby ve svém souhrnu mohly představovat pronásledování na kumulativním základě.
4. Žalobce má za to, že také splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany, když v případě návratu do země původu mu hrozí nebezpečí vážné újmy. Namítl také, že by se mělo aplikovat pravidlo „v případě pochybností ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“ ve smyslu závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003-89.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Odkázal na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále připomněl obsah podkladů rozhodnutí, ze kterých vycházel.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 18. 3. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, kdy uvedl, že je islámského vyznání a ujugurské národnosti. Žalobce není a nebyl členem politické strany a nebyl politicky aktivní. O mezinárodní ochranu žalobce požádal z důvodu své ujugurské národnosti, v Kazachstánu se k lidem této národnosti špatně chovají, s odporem ke své osobě se potýkal již od dětství, slovně a fyzicky Ujgury napadají. V roce 2018 se staly konflikty častější a intenzivnější, rozhodli se proto odjet z vlasti.
7. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce upřesnil, že před odjezdem ze země původu byl několikrát napaden a zbit; poprvé to bylo 25. 3. 2018, byl s kamarády v kavárně, večer přišli policisté, hrubě je požádali o doklady, odvezli je na okrskové oddělení, následně byl zbit do hlavy, ztratil vědomí. Dále došlo ke konfliktu dne 6. 8. 2018

s místními Kazachy v Astaně, šel z práce, zastavili jej, jestli nemá cigaretu, neměl, a tak jej zbili, byl odvezen do nemocnice, přijela tam policie, které podal oznámení. Následně došlo k napadení dne 10. 10. 2018 ze strany policistů, vrátil se z práce, zastavili jej se zapnutým majáčkem, začali jej urážet, když si všimli ujgurské národnosti, zavezli jej do místního parku, kde jej zbili, ztratil vědomí.

8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace v Kazachstánu ze dne 27. 6. 2019, dále Výroční zpráva Human Rights Watch 2018 z 8. 2. 2018, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kazachstánu v roce 2018 z 18. 4. 2019, Zpráva MZV ČR o postavení ujgurské menšiny ze dne 21. 2. 2020 a Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kazachstánu za rok 2019 z 11. 3. 2020.
9. Dne 21. 10. 2019 a 19. 5. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobci u seznámení s podklady rozhodnutí dne 19. 5. 2020 doplnil, že dne 7. 2. 2020 došlo v Džambulské oblasti k hromadným nepokojům mezi Dungajci a Kazachy, 11 lidí zahynulo. Dungajci jsou národnostní menšina. Byla nasazena armáda, vyhlášen nouzový stav. O této události žalobce hovořil proto, že Ujgurové stejně jako Dungajci jsou v Kazachstánu národnostní menšinou, tudíž se stejná věc může stát i Ujgurům.
10. Následně dne 21. 5. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou potíže s policisty z národnostních důvodů. Dospěl k závěru, že skutečnosti uvedené žalobcem nekorespondují s objektivně zjištěnými skutečnostmi o situaci v zemi původu, zejména pokud jde o postavení ujgurského etnika. Z podkladů rozhodnutí žalovaný uzavřel, že Výroční zpráva Human Rights Watch v žádné ze svých kapitol neinformuje o jakémkoli, natož závažném a systematickém porušování práv ujgurské menšiny v Kazachstánu, stejně tak jako zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA za rok 2018 a 2019. K ujgurské menšině se hlásí asi 300 000 občanů, z nichž většina žije v Almatinské oblasti. Představitelé Ujgurů jsou zastoupeni ve Všelidovém shromáždění Kazachstánu, svobodně podnikají, udržují svou kulturu a jazyk. Ujguři mají v Kazachstánu stejná práva jako ostatní obyvatelé země, mají možnost domoci se svých práv u státních orgánů. Žalovaný tak neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

13. Ve vztahu k žalobním námitkám krajský soud připomíná, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcovy advokáta.*“, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. ve Sb. NSS č. 2162/2011.
14. Je zapotřebí zdůraznit, že žalobní námitky jsou v projednávané věci v zásadě obecného charakteru a jako takové budou soudem vypořádány.
15. Žalovaný si pro posouzení žádosti žalobce obstaral relevantní podklady, ze kterých (ve vztahu k žalobním námitkám) zjistil, že v případě návratu žalobce do země původu nehrozí žalobci vážná újma. Tato skutečnost nemusí být postavena na jisto, nýbrž je nutné, aby byla zjištěna z relevantních podkladů s vysokou mírou pravděpodobnosti, což bylo v projednávané věci dodrženo. Krajský soud souhlasí se závěry žalovaného, že ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by obyvatelé ujugurské národnosti byli utlačováni, že by u nich byla porušována lidská práva. Soud souhlasí také s posouzením skutečnosti, že žalobce (až na jednu výjimku) se neobrátil na místní orgány s žádostí o pomoc, přičemž žalobce ani netvrdil, ani nedoložil, že by tak nebylo možné učinit z azylově relevantních důvodů. Nadto, podle krajského soudu z tvrzení žalobce lze spíše dovodit, že napadení jeho osoby z důvodu jeho ujugurské národnosti jsou spíše žalobcovou domněnkou, že faktem. Za této situace nebylo na místě se zabývat otázkou pronásledování na kumulativním základě.
16. Krajský soud tedy uzavírá, že lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. srpna 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje